

ת"פ 48675/06/15 - פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נגד עמאר סרסור

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 15-06-48675 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ'
סרסור

בפני כבוד השופטת, סגנית נשיאה פרנקל (שיפמן) ליאורה
בעניין: פרקליטות מחוז מרכז - פלילי

המאשימה

נגד

עמאר סרסור

הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

העבירה בה הורשע הנאשם:

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

העובדות המהוות את ביצוע העבירה:

ביום 19.11.14 בשעה 23:00 או בסמוך לכך, בעודו בגילופין, ישב על ספסל ברחוב המגדל הלבן 6 בעיר רמלה.

בעקבות דיווח שהתקבל במוקד 100, הגיע למקום השוטר רועי מזור להלן: ("רועי") והפקח אמיר אלימלך (להלן: "אמיר"), ניגשו אל הנאשם וניסו לברר את מצבו, אך הנאשם לא הגיב לשאלותיהם.

בסמוך לכך עבר במקום השוטר קאשף אניל (להלן: "אניל") וביקש לסייע לאמיר ורועי.

בהמשך לאמור ביקש רועי מהנאשם להזדהות ואז אמר לו "זוזו שאני לא יזיין אתכם".

רועי ביקש מהנאשם להרגע אך הנאשם קם ממקומו והחל להשתולל תוך שהוא מניף את ידיו ורגליו אל עבר רועי ואמיר. כתוצאה ממעשי הנאשם נפגע רועי בחזהו מידידיו של הנאשם ואמיר נפגע ברגלו. אז הודיע רועי לנאשם כי הוא עצור ואזק את ידו בעוד אמיר ואניל מסייעים בידו במעצר הנאשם, ותוך כדי נשך הנאשם את אמיר בפרק ידו השמאלית.

בנסיבות האמורות, מאחר והנאשם לא שעה להוראה של אמיר לחדול ממעשיו, שלף אמיר את תרסיס פלפל אישי שהיה ברשותו והזהיר את הנאשם כי יאלץ לעשות בו שימוש.

הנאשם לא חדל ממעשיו ובתגובה ריסס אמיר בתרסיס פלפל את פניו של הנאשם והנאשם הרפה את נשיכתו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

הומלץ להציבו לביצוע העבודות ב"מתנ"ס ראש העין" ברחוב מרבד הקסמים 10 ראש העין.

הומלץ להעסיקו חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

תסקירי שירות המבחן:

מהתסקיר מיום 05.06.17 עלה כי הנאשם כבן 27, רווק העובד לפרנסתו כנהג משאית.

צוין כי הנאשם בוגר 11 שנות לימוד. לא סיים לימודיו בשל תאונה.

מתום לימודיו עבד בעבודות מזדמנות ומזה ארבע שנים עובד כנהג. מזה שנתיים בבעלותו רכב כבד והנאשם עובד בו כעצמאי.

שירות המבחן התייחס למשפחת מוצאו של הנאשם. לא צוין מפאת צנעת הפרט, עם זאת צוין כי הנאשם מסייע למשפחתו בנסיבות בהן הינו בן יחיד בן חמש בנות. שירות המבחן העריך כי הנאשם נוטל על עצמו תפקידים ואחריות שאינם תואמים את בשלותו ויכולותיו.

צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

באשר לעבירה נשוא גזר הדין צוין כי הנאשם מסר שלא תקף את השוטר. חש כקורבן לאלימות והתעמרות מצד השוטרים.

הנאשם מסר כי ממועד הארוע חדל לצרוך אלכוהול.

צוין כי הנאשם נתבקש למסור בדיקת שתן לאיתור שרידי סם אולם לא ביצע הנדרש כמו כן נתבקש להמציא מסמכים לצורך בחינת אפשרות סיום ההליך ללא הרשעה, אולם ניתק קשר עם שירות המבחן.

בבחינת כל הפרמטרים לרבות ניתוק הקשר עם שירות המבחן ואי מסירת בדיקות שתן, שירות המבחן לא שלל סיכון במצבו של הנאשם. כמו כן לא מצא מקום לבוא בהמלצה טיפולית ומשכך המליץ להטיל על הנאשם ענישה מרתיעה.

מהתסקיר מיום 17.07.17, עלה כי במהלך תקופת הדחיה הנאשם חידש הקשר עם שירות המבחן. הוצגו מסמכים

אודות תפקודו התעסוקתי, הכשרתו המקצועית ובוצעה בדיקת שתן.

צוין כי הנאשם חזר על עמדתו לפיה לא תקף שוטרים והיה הקרבן בארוע.

צוין כי הציג מסמכים אודות לימודיו והכשרתו כנהג מטעם מכללת הגליל המערבי וטען כי יהיה בהרשעה פלילית כדי למנוע ממנו מלרכוש רשיון מתקדם יותר לרכב כבד.

עוד צוין כי בדיקת שתן שמסר הנאשם לאיתור שרידי סם, נמצאה נקיה.

לאור האמור לעיל לרבות העובדה שהמדובר בעבירה ראשונה וממועד ביצועה חלפו מספר שנים ולא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, כמו גם לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית, תפקודו חיובי במסגרת התעסוקתית והמשפחתית, ולאור החשיבות בסיום ההליך ללא הרשעה, לנאשם, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 140 שעות ללא הרשעה בדין.

הומלץ להציבו לביצוע עבודות השל"צ בעיריית כפר קאסם, מקום מגורי הנאשם, בעבודות תחזוקת גנים ציבוריים בצמוד לעובד תחזוקה.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הפנתה לגילו של הנאשם, לעבירה בה הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות ולנסיבות ביצועה.

הפנה למוצג ת/4, תצלום הנשיכה, נשיכה אשר הותירה סימן על גבי ידו של השוטר אמיר. הפנתה לכך שהנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שרוסס בגז פלפל.

הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו בשל ביצוע העבירה.

הפנתה לתסקירי שירות המבחן וטענה כי גם מהתסקיר האחרון עלה כי הנאשם עדיין מתקשה לקחת אחריות על מעשיו.

באשר לביטול ההרשעה, טענה כי טענת הנאשם לפיה יהיה בהרשעה כדי לפגוע בסיכוייו לקבל רשיון בדרגה גבוהה יותר בתחום עיסוקו, הינה טענה בעלמה, אשר לא גובתה במסמכים.

ערכה השווה בין עניינו של הנאשם לעניינים של קטינים המתעתדים להתגייס לצבא והגורם אשר מחליט הינו וועדה.

טענה כי עניינו של הנאשם לא נופל בגדר החריג להרשעה.

באשר למתחם העונש ההולם, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר על תנאי ועד לעונש מאסר בפועל. בתוך המתחם, עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות ברף האמצעי לכיוון התחתון, כך בלשונה.

טענה כי עתירתה לעונש שקלה את השיקולים השונים לרבות העדר עבר פלילי ותסקיר שירות המבחן החיובי.

הפנתה לפסקי דין שונים, המוצגים ת/5-7, מהם עתרה ללמוד אודות חומרת העבירות כלפי שוטרים.

עתרה שלא לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שעבר העבירה בהיותו שיכור.

לאור האמור לעיל עתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה על דרך של עבודות שירות ברף הבינוני נמוך לצד עונש מאסר על תנאי בגין כל עבירות אלימות או עבירות כלפי שוטרים, קנס כספי ופיצוי לשני השוטרים שהגיעו למקום.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם הפנה לגילו של הנאשם, להעדר עבר פלילי לרבות העדר עבר תעבורתי.

עתר להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

הפנה לאופן קרות הארוע. טען כי הנאשם, אדם נורמטיבי, בילה בחתונה, ישב עם חברים על ספסל בהיותו שרוי בגילופין, החברים עזבו ושכנים התקשרו למשטרה. טען כי השוטר והפקח הגיעו למקום, וארעה אי הבנה על גבי אי הבנה ותגובות לא פורפורציונליות של הנאשם.

טען כי הגם שמבחינה משפטית קיימת מודעות, מבחינה מעשית יש מרחק גדול בין הארוע לבין המודעות המשפטית.

טען כי מהתסקיר עולה שהנאשם הינו אדם נורמטיבי. משמש מזה שנים נהג משאית. כיום משמש כנהג מערבל בטון ומעוניין להתקדם ולקבל רשיון רכב כבד יותר.

הפנה למוצגים נ/1-3 תעודות של הנאשם.

המוצג נ/1- תעודה מטעם "מכללת ידע" באישור ופיקוח המשרד לבטיחות בדרכים, על שם הנאשם בגין סיום קורס "מוביל עד 5 כלי רכב".

המוצג נ/2- אישור מטעם מכללת לב הגליל- כפר קאסם, על שם הנאשם בגין השתתפותו בקורס "נהג רכב משא כבד- עיוני" מיום 12.10.15.

המוצג נ/3- תעודת גמר על שם הנאשם מטעם משרד הכלכלה בגין בחינות הגמר הממשלתיות מיום 22.09.15.

טען כי סוגיית הנפקת רשיון רכב נתונה למשרד התחבורה אשר שוקל את הנסיבות.

טען כי פקודת התעבורה איננה מתייחסת למצב דברים בו מי שהורשע בפלילים לא יקבל רשיון נהיגה, גם לא ביחס לנהגי מונית, אלא הסמכות נתונה לוועדה מטעם משרד התחבורה ששוקלת את הנסיבות. אפשרי שהנאשם יקבל רשיון ואפשרי שלא והדבר יגדע את עתידו של הנאשם.

טען כי אבי הנאשם היה נהג, הנאשם עצמו נהג וזה כל מה שהוא יודע לעשות, כך בלשונו, ועושה מלאכתו באופן מיטבי. טען כי הנאשם משתלם רבות בתחום ומתמקצע.

הפנה למוצגים נ/4-7, פסקי דין בהם נגזר דינם של נאשמים בגין עבירות כלפי שוטרים, ובתי המשפט ביטלו ההרשעה. עתר ללמוד מהמקרים שם למקרה שלפני.

הפנה להלכות הנוגעות לביטול הרשעה וטען כי אין המדובר במי שהחציף פנים במודע אל מול גורמי אכיפת החוק, אלא עסקין בארוע מתגלגל, כך בלשונו, הנאשם לא עשה מאומה עובר למפגש עם השוטרים שארע במקרה.

לאור האמור עתר להימנע מהרשעת הנאשם.

טען כי נטילת האחריות והבעת חרטה אינן חזות הכל. הפנה לאמרת הנאשם לאחר שהתפקח לפיה מסר שאינו זוכר את המקרה קרה אבל אם קרה הוא התנצל. עתר לראות באמור קבלת אחריות והבעת חרטה.

טען כי ניהול התיק לא אמור לעמוד לנאשם לרועץ.

דין והכרעה:

1. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

2. הערך החברתי המוגן

הערך המוגן בעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו הינו השמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ורשויות אכיפת החוק. פגיעה בשוטר הממלא תפקידו כחוק, פוגעת באושיות שלטון החוק. פגיעה בשוטרים אשר עושים עבודתם נאמנה, ומסכנים חייהם לשם ביצועה, פוגעת במדינה כולה ו"מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים" (ראו רע"פ 5579/10 (2.8.10) **קריה נ' מ"י**).

זאת ועוד עבירה של תקיפת שוטרים פוגעת בשלמות הגוף ובכבוד האדם.

בע"פ (מחוזי חיפה) 207/08 **מ"י נ' בביזייב תומר**, פסק דין שהובא בתיק פלילי 1202-03-12 **מ"י נ' שאהין ואח'** (28.5.13), כב' בית המשפט קבע כדלקמן:

"...בית המשפט לא יתיחס בסלחנות למי שפוגע או מאיים בפגיעה בשוטרים וממלאי תפקידים על פי דין. אם בית המשפט יעבור לסדר היום על סוג זה של עבירות, כי אז החברה שבה אנו חיים תהפוך לתוהו ובבוהו שאיש הישר בעיניו יעשה. הציבור צריך לדעת כי מי שממלא את תפקידו על פי דין, הוא שליח של רשויות השלטון... ואיום עליו הוא איום על מוסדות המדינה. מי שכך עושה יענש בחומרה".

בע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.04.09), נקבע:

"מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן..."

בע"פ 15150-11-08 (חיפה) נאסר אבו שקארה נ' מדינת ישראל (22.01.09) כב' בית המשפט קבע:

"העבירה של תקיפת שוטרים והעלבתם הינה עבירה חמורה הפוגעת באושריות שלטון החוק. השוטרים עמלים יומם ולילה להבטיח את הסדר הציבורי ואת בטחון הציבור ושלומם. הם חשופים לפגיעה מצד עבריינים והם יותר מכל בעל תפקיד אחר, זקוקים להגנתו של בית המשפט בכך שיכביד את ידו על מי שפוגע בהם ומעליב אותם..."

3. מידת הפגיעה בערכים המוגנים

הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים במהלך הארוע. פגע בשוטר ופגע בפקח.

הנאשם תקף את השוטר רועי באופן שנתן לו מכה באזור חזהו, את הפקח אמיר תקף באופן שבעט בו ונשך את ידו.

הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר שרוסס בגז פלפל.

בעת ביצוע המעשים היה הנאשם שרוי בגילופין.

4. מדיניות הענישה הנוהגת

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו, נעה בין עונש מאסר על תנאי ועד לשנת מאסר.

לציון כי המחוקק קבע לצד העבירה של תקיפת שוטר בשעת מילוי תפקידו עונש מאסר של עד שלוש שנים ולא פחות מחודש ימים.

רע"פ 7641/14 אלטורי נ' מדינת ישראל (30.11.14), במקרה שם בגין עבירות של העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר ואיומים, באופן שהמבקשת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם דוח תנועה וסירבה להזדהות בפניו. בהמשך התנגדה באופן אקטיבי ובהמשך חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו. שוטר אחר היכתה בכתפו באמצעות אגרוף וירקה לעברו, גזרתי על הנאשמת עונש מאסר בפועל למשך 30 ימים ועונשים נלווים. ערעור המבקשת לכבוד בית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור.

המבקשת עתרה להחמיר בעונשה באופן של הוספת יום נוסף לעונשה על מנת ש"תזכה" לניכוי מינהלי, ועתירתה נדחתה.

כבוד בית המשפט העליון ציון כי התנהגות המבקשת כלפי השוטרים היא התנהגות חמורה שכללה אלימות מילולית ופיזית ועל כן לא מצא מקום להתערב בעונש. זאת ועוד, כבוד בית המשפט ציון כי כבוד בית המשפט המחוזי קבע שעונש המאסר שהוטל על המבקשת הינו המקל ביותר שניתן היה להטיל על המבקשת.

רע"פ 2065/14 אבו מדיגם נ' מדינת ישראל (9.6.14), במקרה שם הורשע המבקש בביצוע עבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו באופן שבמהלך חיפוש בביתו תקף את אחד השוטרים בכך שדחף אותו בחזהו, בהמשך בעט בשוטר

ובשוטר נוסף אשר הגיע לסייע בהשתלטות על המבקש, וכן בעט בשני שוטרים נוספים שהיו במקום. על המבקש הוטל עונש מאסר למשך 4 חודשים, הופעל עונש מותנה למשך 6 חודשים שירותו במצטבר, ובסך הכל נקבע כי המבקש ירצה עונש מאסר למשך 10 חודשים וכן הוטל עונש מותנה. ערעור שהגיש המבקש לכבוד בית המשפט המחוזי נדחה, כמו כן בקשת רשות הערעור נדחתה. יצוין כי במקרה שם במסגרת בקשת רשות ערעור עלו טענות הנוגעות לכשל בייצוג, חזרה מהודייה שכאמור נדחו.

רע"פ 2222/13 **חיאשולי נ' מדינת ישראל** (2.5.13), במקרה שם הורשע המבקש בביצוע עבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו באופן שסרב לצאת מרכבו חרף בקשת השוטר. לאחר שניאות לצאת מהרכב הצמיד את פניו אל פני השוטר באופן מאיים וכשנשאל ע"י השוטר אם הוא שיכור, נשך המבקש את השוטר באפו. כמו כן המבקש התנגד למעצרו ונופף בידיו לכל עבר.

כבוד בית המשפט השלום גזר על המבקש עונש מאסר למשך 4 חודשים שירותו על דרך של עבודות שירות, ועונשים נלווים. ערעור שהגיש המבקש לכבוד בית משפט המחוזי לענין הכרעת הדין נדחה, והתקבל לענין העונש באופן שהוקל עונשו והוא נדון לעבודות של"צ בהיקף של 200 שעות ויתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור על הכרעת הדין נדחתה.

רע"פ 8172/10 **גזאוי נ' מדינת ישראל** (18.11.10), במקרה שם הורשע המבקש בביצוע עבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו באופן שביחד עם אחר דחף את השוטר והביא לנפילתו ובהמשך בעוד האחר פצח במנוסה חסם המבקש בגופו את השוטר מלבצע מרדף אחר האחר. על המבקש הוטל עונש מאסר למשך 6 חודשים, הופעל עונש מאסר למשך 4 חודשים שירותו בחופף, ובסך הכל נקבע כי המבקש ירצה עונש מאסר למשך 6 חודשים ועונשים נלווים. ערעור שהגיש המשיבה על קולת גזר הדין התקבל באופן שעל הנאשם בגין העבירות הוטלו 12 חודשי מאסר ונקבע כי עונש המאסר המותנה שהופעל ירצה במצטבר, ובסך הכל נקבע כי ירצה 16 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחתה. כבוד בית המשפט העליון קבע כי כבוד בית המשפט המחוזי צדק כי הערכאה הדיונית הקלה יתר על המידה עם המבקש. **"סוג העבירות בהן הוא הורשע, עברו המכביד והקשיים שהערים על בית המשפט בקיום ההליך בעניינו מעידים כולם על זלזול מתמשך והעדר מורא משלטון החוק כך בייחוד כאשר מאסריו הקודמים ועונש המאסר על תנאי שהיה תלוי נגדו לא הועילו להרתעתו".**

רע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** (28.7.08), במקרה שם בגין עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר. עבירת התקיפה נעברה באופן שהמבקש הכניס את אצבעותיו לעינו של השוטר. כמו כן לענין העונש הנאשם צרף שלושה תיקים נוספים המייחסים לו עבירות של איומים, תקיפת שוטר והסגת גבול, הפרעה לשוטר, נהיגה ללא רשיון וללא ביטוח. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של המבקש. כבוד בית משפט השלום הטיל על המבקש עונש מאסר למשך 6 חודשים מאחורי סורג ובריש ועונשים נלווים. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש והמדינה הגישה ערעור על קולת העונש. כבוד בית המשפט המחוזי בחיפה דחה את ערעורו של המבקש וקיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית על המבקש עונש מאסר למשך

15 חודשים. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 1860/07 **שחר נחמני נ' מדינת ישראל** (14.06.07), במקרה שם הורשע המבקש בבית משפט השלום בביצוע עבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. התקיפה בוצעה באופן שהמערער תקף שני שוטרים באופן שבעט ופגע באחד מהם בבטנו, נשך שוטר נוסף וחבל בשלישי חבלות של ממש. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ והארכת העונש המותנה. כבוד בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר ועונשים נלווים והפעיל את העונש המותנה בחופף לעונש שהוטל. ערעור לכבוד בית המשפט המחוזי נדחה. כבוד בית המשפט המחוזי קבע שלגופו של עניין סבר בית משפט השלום בנסיבות המקרה והמרשם הפלילי של המבקש כמו גם אי שיתוף פעולה עם שרות מבחן, אינם מצדיקים להורות על הארכת העונש המותנה.

כבוד בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ברע"פ 1643/16 **שלמה ביטון נ' מדינת ישראל** (2.3.16), המבקש שם הורשע בעבירה של תקיפת שוטר. שרות מבחן המליץ על ריצוי עונש במסגרת עבודות שרות. המבקש נדון ל-3 חודשי מאסר לריצוי על דרך של עבודות שרות ועונשים נלווים. לחובתו עבר פלילי. ערעור שהוגש לכב' בית המשפט המחוזי נדחה. כן נדחתה בקשת רשות ערעור.

במקרה שם המשיבה טענה כי המתחם צריך לנוע בין עונש מותנה לצד צו של"צ לבין מאסר למשך ארבעה חודשים.

ת"פ 1202-03-13 (עכו) **מדינת ישראל נ' שאהין** (28.05.13), במקרה שם בגין עבירות של איומים והכשלת שוטר במילוי תפקידו, כבוד בית המשפט לא נעתר לעתירת הנאשם מס' 1 לביטול הרשעתו. כבוד בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים ומעלה לבין מאסר בפועל לתקופה של עד 6 חודשים, קנס כספי והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. לאור עברו הנקי של הנאשם, תסקיר שירות המבחן שהמליץ להימנע מהרשעה, ועקרון אחידות הענישה (בעניינו של הנאשם מס' 2 הוצג הסדר טיעון), הוחלט לקבוע את עונשו של הנאשם באופן זהה לעונשו של הנאשם מס' 2 והוטל עליו עונש מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים וחוייב לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

בת"פ 22332-04-11 (י-ם) **מדינת ישראל נ' רן מויאל** (18.12.14), במקרה שם בגין עבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נקבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות הוא עונש מותנה ועד למספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי על דרך של עבודות שירות במקרים מתאימים. על הנאשם הוטל צו של"צ ועונשים מותנים.

ע"פ 30273-02-14 (י-ם) **אדוארד ויינר נ' מדינת ישראל** (08.02.15), במקרה שם כבוד בית המשפט דן בעניינו של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות ונדון לעונש מאסר למשך 3 חודשים לריצוי בין כתיב הכלא ועונשים נלווים. הנאשם עבר העבירה בהיותו שרוי בגילופין.

כבוד בית המשפט קיבל את ערעור המערער על גזר הדין באופן שנקבע כי העונש שהוטל על המערער ירוצה על דרך של עבודות שירות וזאת מהטעם שלנאשם, אשר עבר העבירה בהיותו בגילופין, לא רשומות לחובתו הרשעות קודמות, זולת עבירת אלימות אחת בה הורשע לפני עשור ונסיבותיה לא היו חמורות.

במקרה שם כבוד בית המשפט ציין כי מקובל עליו המתחם שנקבע ע"י כבוד בית המשפט קמא, מאסר הנע בין מספר חודשי עבודות שירות לבין ששה חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 7505-08-15 (ק"ש) **מדינת ישראל נ' קרלס פיבל** (25.10.16), במקרה שם הודה הנאשם בביצוע עבירות של היזק לרכוש במזיד והפרעה לשוטר במילוי תפקידו במסגרת תיק אחד, וצרף תיק נוסף בגין עבירה של תקיפת שוטר. את עבירת תקיפת השוטר עבר הנאשם שהיותו תחת השפעת אלכוהול, הנאשם היכה את השוטר בשפה. הוגשו מספר תסקירים בעניינו של הנאשם, אשר סובל מבעיית אלכוהול, ובתסקיר האחרון עלה כי הנאשם הביע רצון ומוטיבציה לטיפול ומשכך שירות המבחן המליץ להעמידו בצו מבחן. כבוד בית המשפט בעת גזירת הדין בחן את שאלת ביטול ההרשעה. באשר לעבירה של תקיפת שוטר, כבוד בית המשפט קבע כי **"ככלל, הימנעות מהרשעה אינה מתיישבת עם תכלית החקיקה ועם החומרה המיוחסת לעבירה זו.**

בתקיפתם הפיזית של שוטרים, ובהפרעה להם במהלך ביצוע תפקידם ישנה חומרה יתרה. אוכפי החוק ראויים להגנה על שלומם, בדרך של כפיית ציות, הישמעות להוראות, והימנעות מתקיפת שוטרים...אי הרשעה תהיה מוצדקת, אם בכלל, רק במקרה חריג ביותר, שבו תוכח פגיעה משמעותית של ההרשעה בנאשם, כמו גם שינוי מיטבי בנסיבות אישיות והירתמות ללא דופי לטיפול".

כמו כן בית המשפט ציין כי הטעם לבקשה להימנע מהרשעה בנסיבות בהן קיים סיכוי כי יהיה בהרשעה כדי לפגוע בקבלתו של הנאשם כחבר קיבוץ, לא מגלם את דרישת הנזק המוחשי, הקונקרטי.

באשר למתחם העונש ההולם, כבוד בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם באשר לעבירה של תקיפת שוטר נע בין עונש מאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה נקבע גם באשר לארוע הנוסף.

לאור העובדה כי הנאשם מתפקד באופן סביר, עובד למחייתו ומגלה אחריות לנסיבותיו, ועל מנת שלא להקשות עליו, כבוד בית המשפט לא הטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות, והשית על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים ועונש מאסר על תנאי.

ת"פ 23629-06-15 (ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' מיכאל פקין** (11.01.17), במקרה שם בגין עבירה של תקיפת עובד ציבור ותקיפת שוטר בנסיבות בהן הנאשם שמה משקה אלכוהולי בשעות הלילה המאוחרות, שכב על הכביש, הוזמנה למקום ניידת פיקוח עירוני. הנאשם נתלה על מראת הניידת, קילל, גידף וירק על הפקחים. כמו כן נכנס לניידת והתפרע בתוכה. משניסו להוציאו הפקחים, תקפו בבעיטות ואגרופים ולפקח נגרמו חבלות ביד וברגליים. כמו כן הנאשם תקף פקחית נוספת שהגיעה למקום. בהמשך שוטרים הגיעו למקום והכניסו הנאשם לניידת. בתחנת המשטרה בעת ששוטר ניגש לנאשם, הנאשם קפץ עליו, בנסיון להודפו החליק השוטר ונחבל במרפק ונזקק לטיפול רפואי. כמו כן הנאשם צרף תיק נוסף שעניינו נסיון תקיפת שוטר ותקיפת שוטר בעת שהיה שרוי בגילופין. בקליפת אגוז, במהלך נסיון השתלטות מצד השוטרים עליו, בעט הנאשם באשכי השוטר ונשך את כף ידו וכן דחף שוטר אחר.

הנאשם עבר הליך טיפול לגמילה מאלכוהול ומשכך הומלץ להעמידו במבחן. כמו כן עת הומלץ להימנע מהרשעה בשל רצונו של הנאשם לעבוד בעתיד בתחום הנדל"ן. כבוד בית המשפט לא ביטל ההרשעה. נקבע כי עסקין במעשים ברף חומרה שאינו נמוך כך שלא ניתן לוותר על הרשעת הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי ענישה של גמול והרתעה. באשר לכך שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול קבע בית המשפט כי הנאשם נכנס למצב בו נמצא מתוך התנהגות נשלטת ומדעת.

כמו כן נקבע כי לא הוכחה פגיעה שיקומו של הנאשם ולא פגיעה ממשית בעיסוקו. נקבע כי כוונה עתידית אודות תעסוקה או לימודים אינן מספיקות לעמידה בתנאי של פגיעה ממשית. כבוד בית המשפט קבע מתחם עונש כולל לכל האירועים, מתחם הנע בין עונש מאסר על תנאי או מאסר בפועל תקופה קצרה שניתן לרצותה בעבודות שירות ועד 18-חודשים.

בסופו של יום הוטל על הנאשם עונש מאסר על תנאי וקנס כספי.

ת"פ 31756-09-15 (נתניה) **מדינת ישראל נ' רומן בלוחמן** (06.07.17), במקרה שם הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם עבר העבירה בהיותו בגילופין. הנאשם התפרע, קילל, ירק על השוטר בפניו, פעמיים, חשף את איבר מינו בפני אחד השוטרים בתחנה ואיים מספר פעמים. כבוד בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר. על הנאשם שלחובתו 5 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירה של תקיפת שוטרים, ושאינו בקו הבראות, הוטל עונש מאסר למשך חודשיים בפועל ובאם ימצאה מתאים אפשרי שעל דרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. יצוין כי בית המשפט מצא שלא לקבוע את עונשו של הנאשם ברף התחתון נוכח עבור הפלילי.

ת"פ 3020-10-12 (רמלה) **מדינת ישראל נ' שניא** (05.02.15), במקרה שם בגין עבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו באופן שהנאשם בין היתר דחף שוטר אחד, בעט בשוטר שני והיה צורך לעשות שימוש באקדח טייזר כדי לנטרל את הנאשם. כבוד בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין עונש מאסר למשך מספר חודשים ועד ל-9 חודשי מאסר. יצוין כי במסגרת אותו הארוע נדונו נאשמים נוספים שעניינם הסתיים, עם זאת צוין כי חלקו של הנאשם היה המרכזי. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, נורמטיבי גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה ולאור התסקיר החיובי, הוטל עונש מאסר למשך 3 חודשים על דרך של עבודות שירות ועונשים נלווים.

5. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

התכנון שקדם לביצוע העבירה - הנאשם לא תכנן את ביצוע העבירה.

הנאשם ישב בגינה ציבורית בהיותו שרוי בגילופין, שכנים דיווחו אודות הנאשם למשטרה ובעת שהשוטר והפקח ניסו לברר את מצבו של הנאשם ארע הארוע כפי שפורט במסגרת הכרעת הדין.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם ביצע את העבירה לבדו.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם - הנאשם במעשיו פגע בשלטון החוק ובגורמי אכיפת החוק.

בעקבות מעשי הנאשם השוטר רועי נפגע בחזהו, פגיעה פיזית.

כמו כן נגרם לפקח נזק בדמות כאב בשל הבעיטות שקיבל מהנאשם וכן כאב בשל נשיכת הנאשם שכאמור גרמה לסימן על ידו של הפקח.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - הדעת נותנת כי הנאשם עבר העבירה בשל היותו שרוי בגילופין.

עם זאת אין באמור כדי להקל מחומרת הארוע.

6. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה

לאור הוראות החוק, ההלכה הפסוקה והפסיקה מתחם העונש ההולם לעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו בנסיבות המקרה שלפני, נע בין עונש מאסר מותנה ועד לעונש מאסר למשך 12 חודשים ועונשים נלווים.

7. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - בנסיבות בהן הנאשם הינו צעיר, נעדר עבר פלילי, מתגורר בבית הוריו ותומך במשפחתו, יפגע הנאשם באם יוטל על הנאשם עונש מאסר ולו על דרך של עבודות שירות ותיפגע משפחתו.

נטילת אחריות וחזרתו למוטב - כעולה מתסקירי שירות המבחן הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, הגם שהורשע. הנאשם עמד על חפותו, ראה עצמו קרבן לאלימות והתעמרות מצד השוטרים.

ההגנה עתרה לראות באמרתו של הנאשם במשטרה, שם מסר כי אינו זוכר את שארע אך אם קרה הוא מתנצל, כנטילת אחריות. דעתי אינה כדעת ההגנה. אינני סבורה שיש לראות באמירה זו נטילת אחריות.

חלוף הזמן - ממועד ביצוע העבירה חלפו כשנתיים ועשרה חודשים.

עבר פלילי - לחובת הנאשם לא רשומות הרשעות קודמות לרבות הרשעות תעבורה.

9. אי הרשעה

א. ההגנה עתרה להורות על ביטול הרשעת הנאשם מהטעם כי יהיה בהרשעה כדי לפגוע בהמשך עיסוקו של הנאשם כנהג רכב כבד ותפגע בהמשך קידומו כנהג רכב כבד יותר.

התביעה עתרה להותיר ההרשעה על כנה מהטעם כי לא הוכחה פגיעה קונקרטית בנאשם באם ההרשעה תיוותר על כנה.

ב. **סיום הליך ללא הרשעה על פי ההלכה הפסוקה והפסיקה:**

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ. מדינת ישראל (21.8.77) (להלן: "הלכת כתב") כבוד בית המשפט קבע כדלקמן: "אכן ענישתו של נאשם היא אינדיבידואלית ובית המשפט בוחן עניינו של כל נאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על פי מהות העבירה, ואולם מהותה של עבירה הצורך בהרתעת הרבים, ובעבירות שהקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו, אף הוקעת מעשה העבירה - בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם. הימנעות מהרשעה פלילית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ושנית - סוג

העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

כב' בית המשפט קבע קווים מנחים לבדיקת סוגיית אי הרשעה, המהווה סטייה מהעיקרון המחייב הרשעה, לאחר שהוכח שהנאשם ביצע מעשה פלילי.

כב' בית המשפט קבע כי על בית המשפט לבחון: "א. האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם. ב. מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה. ג. מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד. ד. מידת הפגיעה של העבירה באחרים. ה. הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות. ו. האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או מדובר בהתנהגות מקרית. ז. יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה. ח. משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם. ט. השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם".

ברע"פ 2405/05 ג'מיל נ' מ"י (29.5.05) כבוד בית המשפט חזר על ההלכה שנקבעה בע"פ 2083/96 שם כב' בית המשפט קבע: "הלכת כתב קובעת כי רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, לבין חומרתה של העבירה, ראוי בית-המשפט להימנע מהרשעתו של מי שנמצא אשם בביצוע העבירה".

(ראו בענין רע"פ 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל)

ברע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ. ביטון כבוד בית המשפט קבע כי "להימנעות מהרשעה זיקה הדוקה לשיקומו של נאשם, ברם, עניין זה מבלי להפחית מערכו הוא רק אחד מבין אדניה של השתת אחריות בפלילים על הסנקציות הנלוות לה...".

כבוד בית המשפט בהמשך קבע כי "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים...".

ברע"פ 1/15 פנחס כצמן נ' מדינת ישראל (19.01.15) כבוד בית המשפט דן בעניינו של מבקש, רופא, אשר הורשע בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוג. כבוד בית המשפט קבע: "יישום מבחנים אלה, בנסיבות המקרה, מוביל למסקנה כי עניינו של המבקש איננו נמנה על אותם מקרים חריגים, שקיימת בהם הצדקה להימנעות מהרשעה. לעניין הפגיעה האפשרית בתוקף רישיונו של המבקש לעסוק ברפואה, יצוין כי עצם קיומה של אפשרות כזו, איננו מצדיק הימנעות מהרשעה...".

כבוד בית המשפט דחה את העתירה לביטול ההרשעה.

ג. בחינת עניינו של הנאשם לאור המבחנים שהותוו בפסק הדין בעניין תמר כתב

1. האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה -

הנאשם נעדר עבר פלילי וזוהי עבורו הסתבכות ראשונה עם החוק.

2. מהי חומרת העבירות והנסיבות שבהן בוצעו -

העבירות אותן עבר הנאשם הינן חמורות ויש בהן כדי לפגוע בסדר הציבורי ובאושיות שלטון החוק. בהלכה הפסוקה נקבע (רע"פ 8062/13 **ברזק נ' מדינת ישראל** (10.04.14)) כי על בתי המשפט להסתייג מהתנהגות בריונית כלפי שוטרים.

3. מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירות למעמד ולתפקיד -

אין קשר בין תפקידו של הנאשם לארוע.

4. מידת הפגיעה של העבירות באחרים -

הנאשם במעשיו פגע בשוטרי ובפקח. לשוטרי רועי גרם מכאוב בכך שנתן לו מכה באזור החזה, ולפקח אמיר גם מכאוב בכך שבעט בו ונשך אותו ובעקבות הנשיכה נגרם לפקח סימן.

כמו כן הנאשם במעשיו פגע בגורמי אכיפת החוק.

5. הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות -

כעולה מתסקיר שירות המבחן והתרשמותי מהנאשם, הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות אינה גבוהה.

6. האם ביצוע העבירות על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית או המדובר בהתנהגות מקרית -

עסקינן בהתנהגות מקרית אשר אינה אופיינית לאורח חייו של הנאשם ואינה משקפת דפוס התנהגות. העבירה נעברה בהיותו של הנאשם שרוי בגילופין לאחר ששהה בגינה ציבורית כששב מבילוי בחתונה.

הנאשם מתפקד כראוי במסגרות עיסוקו ובמסגרת התא המשפחתית.

7. יחסו של הנאשם לעבירות, האם היא נטל אחריות לביצוע, האם מתחרט עליהן -

הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, גם לא לאחר הרשתו.

כעולה מתסקירי שירות המבחן הנאשם טען כי לא תקף השוטר והפקח. רואה עצמו קורבן בארוע וטען כי חווה התעמרות מצד גורמי אכיפת החוק.

8. משמעות הרשעה לדימוי עצמי של הנאשם -

לא נטען ולא הוכח כי להרשעה יש משמעות באשר לדימוי העצמי של הנאשם.

9. השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם -

נטען ע"י ההגנה כי יהיה בהרשעה כדי לפגוע באפשרות הנאשם להתקדם בתחום עיסוקו כנהג, קרי, לקבל רשיון נהיגה לרכב כבד יותר.

כאמור הוצגו לפני מסמכים אודות הכשרתו המקצועית של הנאשם.

עם זאת לא הוצגו לפני מסמכים המלמדים על פגיעה קונקרטית בתעסוקה עתידית, וגם הסניגור ברב הגינותו ציין כי קיימת וועדה במשרד התחבורה שלה הסמכות ושיקול הדעת.

ד. כאמור הנאשם עבר עבירה חמורה של תקיפת שוטרים.

הנאשם במעשיו פגע אינטרס הציבורי ובאושיות החוק.

עם זאת לא נטל אחריות על מעשיו. עומד על חפותו וטען כי היה קורבן בארוע ומשכך גם לא הביע חרטה על מעשיו.

הגם שהנאשם עונה על חלק מהכללים המנחים שהותוו בפסיקה, אני סבורה כי לא הוכחה פגיעה קונקרטית כמו גם לא הוכח לפני מהו סוג הרשיון אותו הנאשם מעוניין לקבל, מהן הדרישות לצורך קבלת הרשיון.

זאת ועוד, מעיון בפקודת התעבורה עולה כי אין הוראה לפיה באם יורשע אדם בעבירה מסוימת ינטל ממנו רשיונו. משכך וכאמור, אני סבורה כי עניינו של הנאשם לא עונה על מבחן הקונקרטיות של הפגיעה במקום תעסוקה עתידית וכן לא עונה על הקריטריון של סוג העבירה, נטילת אחריות והבעת חרטה.

כאמור הנאשם לא לקח אחריות ולא הביע חרטה וחש כקורבן ולא כתוקף.

משכך לטעמי הנאשם אינו עונה על המבחנים שהתוו בפסק הדין בעניין כתב.

כפי שפורט בסעיף 4 לגזר הדין, קיימים מקרים בהם דנו נאשמים בגין בצוע עבירות כלפי שוטרים, בתי המשפט נתנו דעתם בשאלת ביטול ההרשעה, ומצאו שלא להורות על ביטול ההרשעה, הן מהטעם כי סוג העבירה אינו מאפשר ביטול ההרשעה והן מהטעם שלא הוכחה פגיעה קונקרטית.

כמו כן קיימים מקרים בהם מצאו בתי משפט לנכון להורות על ביטול ההרשעה.

עם זאת לטעמי מדובר במקרים השונים מהמקרה של הנאשם שלפני.

לדוגמא, בת"פ 44803-12-12 (ת"א) **מדינת ישראל נ' אליהוא ימיני** (09.11.16), פסק דין אליו הפנתה ההגנה, עבר הנאשם עבירה של תקיפת שוטר באופן שבעט, נשך, חבט בשוטר, וכבוד בית המשפט ביטל ההרשעה בנסיבות בהן הארוע היווה חריג לאורך חייו, ממועד ביצוע העבירה חלפו כ- 5 שנים, הנאשם היה סטודנט ללימודי תעודה לניהול פרויקטים מטעם הטכניון ובעיקר משום שחלה בעניינו ההלכה בדבר בגיר-צעיר שלא כמו בעניינו.

בת"פ 2125/07 (חיפה) **מדינת ישראל נ' שאדי בלאן** (01.03.10), פסק דין אליו הפנתה ההגנה, כבוד בית המשפט נמנע מהרשעת נאשם אשר עבר עבירה של תקיפת שוטרים. בית המשפט כי בכל מקרה אחר היה מן הראוי להרגיע הנאשם עם זאת באותו מקרה התנהגות הנאשם נבעה מאי הבנה נקודתית ואינה מאפיינת את הנאשם. כמו כן הנאשם כבר ניזוק בשל ההליך הפלילי הואיל והוא עיתונאי ומנחה טלוויזיה, הוא הושעה מתוכניתו וכן הוכח כי הנאשם עלול להינזק באופן חמור וחד משמעי עד כדי פיטורין.

ת"פ 10755-10-14 (טבריה) **מדינת ישראל נ' ראובן נאמן צדק** (21.07.15), בוטלה הרשעה הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר, מהטעם כי הנאשם הינו מנהל חברה המצויה בקשר עם משרד הבטחון ומשרד הבריאות וינזק אם ההרשעה תיוותר על כנה.

המקרים שפורטו לעיל שונים בנסיבותיהם מהמקרה שלפני וכאמור מצאתי שלא להורות על ביטול ההרשעה.

10. עונשו של הנאשם

לאחר ששקלתי את כל הנדרש, לקולא ולחומרה, את העבירה בה הורשע הנאשם, עבירה חמורה של תקיפת שוטר ופקח, עבירה של תקיפת שוטר לצידה המחוקק קבע עונש מאסר מינימום.

שקלתי את הערכים המוגנים שנפגעו, את מידת הפגיעה בהם, את מדיניות הענישה הנוהגת, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואת אלה שאינן קשורות בביצוע העבירה.

שקלתי את העובדה שעסקינן בעבירה חמורה שהופנתה כלפי שוטר ופקח. עבירות שעל פי ההלכה הפסוקה יש להחמיר עם מבצעה. החוק פורש הגנה על עובדי ציבור ושוטרים. ארוע של תקיפת נציג חוק הוא משמעותי (ראו ע"פ 8255/16, רע"פ 8062/13).

שקלתי את הנזק שנגרם למתלוננים כתוצאה מביצוע העבירה.

שקלתי את הועבדה שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו ולא הודה במיוחס הגם שאין באמור כדי להחמיר בעונשו של הנאשם, עם זאת לא ניתן להקל עמו בשל לקיחת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי.

שקלתי את העדר עברו הפלילי של הנאשם, את המלצת שירות המבחן אשר התרשם מהנאשם הגם שלא נטל אחריות, והמליץ להורות על ביטול ההרשעה.

על פי ההלכה הפסוקה שירות המבחן הינו ידו הארוכה של בית המשפט עם זאת הינו גורם ממליץ בלבד ובית המשפט אינו מחוייב להמלצה.

שקלתי את העובדה שהארוע הינו חריג להתנהלותו של הנאשם. הנאשם מתפקד בצורה נורמטיבית במסגרות חייו. עובד לפרנסתו כנהג משאית ותומך במשפחתו.

שקלתי את העובדה שהנאשם עבר העבירה בהיותו שריו בגילופין.

עם זאת לא מצאתי כי יש בעובדה זו כדי להביא להקלה בעונשו של הנאשם.

כבוד בית המשפט העליון בע"פ 82655/16 פלוני נ' מדינת ישראל (09.04.17), דן בעניינו של נאשם אשר ביצע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפת שוטרים ונדון לעונש מאסר למשך 18 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים והכל בהיותו שריו בגילופין. כבוד בית המשפט קבע כי לא נפלה טעות בפסק דינו של בית משפט קמא. עמד על חומרת העבירות כנגד שוטרים וכן חזר על ההלכה לפיה היותו של הנאשם תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירה, בעת שנכנס במודע למצב של שכרות, אינה מהווה בסיס לקרבה לסייג של אחריות פלילית וגם לא מהווה נסיבה מקלה אחרת.

כבוד בית המשפט קבע:

"טענה זו, המבקשת למעשה הקלה בעונשו נוכח העובדה שביצע את העבירה בעודו בגילופין, יש לדחות בשתי ידיים. השופטת ע' ברון עמדה לאחרונה על טענה דומה ויפים דבריה גם בעניינו של המערער:

"המדובר בקונסטרוקציה ייחודית, שהיסוד לה טמון בהשפעות ההרסניות העלולות להתלוות לצריכה מופרזת של אלכוהול. החשש הוא לא רק לבריאותו של הפרט הצורך את המשקה, או להפרעה לסדר הציבורי. ידוע כיום כי קיים קשר הדוק בין אלכוהול ל אלימות. שורה ארוכה של מחקרים קליניים שנערכו ברחבי העולם מצאו שכיחות גבוהה של שימוש באלכוהול בעת ביצוע עבירות מסוג התפרעויות, הטרדה ותקיפה מינית, אונס, תקיפות שגרמו לפציעה והריגה, ואפילו רצח (ראו דוח משרד הבריאות בנושא מניעת צריכה מופרזת של אלכוהול, בעמ' 28-30 (נובמבר 2013)). יש בצריכה מופרזת של אלכוהול כדי לפגוע בבוחן המציאות, ביכולת השיפוט והריסון העצמי, ולהוביל באחת וללא כל תכנון לביצוע עבירות חמורות... מן האמור מתחייב כי עובדת היותו של אדם תחת השפעה של אלכוהול בעת ביצוע עבירה, שעה שנכנס במודעות למצב השכרות, אינה מהווה "קרבה לסייג לאחריות פלילית" כאמור בסעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין, וגם לא נסיבה מקלה אחרת. שאם לא נאמר כן, נמצאנו מעודדים שימוש מופרז באלכוהול, על ידי מתן הקלות למעשים אסורים שבוצעו בחסותו של משקה זה. לא זו היתה כוונתו של המחוקק" (ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 4-5 לפסק דינה של השופטת ע' ברון (16.5.2016), ההדגשות במקור - ס.ג.; והשוו: ע"פ 882/14 סמהרט נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (21.9.2015))."

לאור האמור לעיל מצאתי כי האיזון הנכון בגזירת עונשו של הנאשם הוא כדלקמן:

1. אני גוזרת על הנאשם מאסר למשך 6 חודשים, אולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות מסוג העבירה בה הורשע או נסיון לעבור עבירות כאמור.
2. אני מחייבת את הנאשם לשלם פיצוי לשריו רועי מזור בסך 750 ₪.
3. אני מחייבת את הנאשם לשלם פיצוי לפקח אמיר אלימלך בסך 750 ₪.

4. אני גוזרת על הנאשם קנס כספי בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.

הודעה זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום כ"ג אלול תשע"ז (14.9.17) במעמד הצדדים.

המסמך הופק ביום 17.9.17.

המזכירות תשגר את גזר הדין לצדדים.